

Lubawka, kościół parafialny pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny

---

autor: Kościół parafialny pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Lubawce (fot. Platanacero, źródło: Wikimedia Commons).

Pierwszy kościół w tym miejscu został ufundowany już w 1292 roku. Później świątynię gruntownie przebudowano w latach 1609–1615, a następnie, po pożarze w 1734 roku, została ona odbudowana przez mistrza murarskiego Josepha Antona Jentscha w latach 1735–1736. Wówczas też powstała większość obecnego wyposażenia w stylu barokowym. Monumentalny ołtarz główny najprawdopodobniej jest dziełem snycerza Johanna Christiana Schlesingera z około 1736 roku z późniejszymi dodatkami dłuta Josepha Antona Lachela (po 1775 roku).

Oprócz obrazu w ołtarzu głównym Felix Anton Scheffler wykonał także osiem obrazów olejnych (w drugiej ćwierci XVIII wieku) zawieszonych na filarach oddzielających nawę główną od naw bocznych. Po stronie północnej są to (od strony wejścia): Święty Benedykt, Archanioł Rafał, Święty Juda Tadeusz, Grupa Ukrzyżowania, a po stronie południowej (również od strony wejścia): Wizja świętego Bernarda (Lactatio Bernardi), Święty Karol Boromeusz, Wizja świętego Antoniego oraz Bóg karze Dawida. Schefflerowi przypisywane są także trzy inne obrazy: wiszące obok wejścia głównego Maria z Dzieciątkiem i świętym Dominikiem oraz Święta Jadwiga, a także Święta Barbara znajdująca się nad wejściem północnym.

Nad południowym wejściem widnieje niezwykle interesujący wielkoformatowy obraz przedstawiający scenę Wyłowienia ciała świętego Jana Nepomucena z Wełtawy (z drugiej ćwierci XVIII wieku). W tle widać Most Karola oraz charakterystyczną panoramę Pragi z około 1650 roku.

Na jednym z filarów oddzielających nawę główną od nawy północnej wisi obraz Naigrywanie (z połowy XVIII wieku). Jest to kopia cudownego obrazu, który znajdował się niegdyś w kościele klasztorным Dominikanek we Wrocławiu. W nawach bocznych zawieszono trzynaście stacji niezwykle ekspresyjnej drogi krzyżowej (z drugiej połowy XVIII wieku) pochodzących przypuszczalnie z warsztatu krzeszowskiego. Stacja czternasta powstała już w XIX wieku. Na uwagę zasługuje także kilka innych obrazów, między innymi Święta Rodzina (z 1909 roku) Juliana Wałdowskiego, Święta Anna nauczająca Marię oraz Święty Józef z Dzieciątkiem Jezus. Ambona oraz rzeźby świętego Piotra i świętego Pawła nad konfesjonalami zostały wykonane najprawdopodobniej w drugiej połowie XVIII wieku. Interesujący kształt ma barokowa chrzcielnica (z 1781 roku). Barokowe wyposażenie i wystrój zachowały się także w zabytkowym budynku plebanii (z początku XVIII wieku).